

RÅDETS DIREKTIV 2003/96/EF**af 27. oktober 2003****om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet****(EØS-relevant tekst)**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Anvendelsesområdet for Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 92/82/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for mineralolier ⁽²⁾ er begrænset til mineralolier.
- (2) Mangelen på EF-bestemmelser om minimumsbeskatning af elektricitet og andre energiprodukter end mineralolier kan være til skade for et velfungerende indre marked.
- (3) Et velfungerende indre marked og gennemførelsen af formålene med EF's øvrige politikker kræver, at der fastsættes minimumsavgiftssatser på EF-plan for de fleste energiprodukter, herunder elektricitet, naturgas og kul.
- (4) Betydelige forskelle mellem medlemsstaternes energifgiftssatser vil kunne vise sig at modarbejde et velfungerende indre marked.
- (5) Fastsættelse af passende EF-minimumsavgiftssatser for beskatning kan gøre det muligt at formindske de nuværende forskelle mellem de nationale afgiftssatser.
- (6) I henhold til traktatens artikel 6 skal miljøbeskyttelseskrav integreres i udformningen og gennemførelsen af Fællesskabets politikker på andre områder.
- (7) Som signatar af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer har Fællesskabet ratificeret Kyoto-protokollen. Beskatning af energiprodukter og, når det er relevant, elektricitet er et af de mulige instrumenter til at nå Kyoto-protokollens mål.

(8) Rådet skal gennemgå afgiftsfritagelserne og -lempelserne og minimumsavgiftssatserne med regelmæssige mellemrum under hensyn til et velfungerende indre marked, realværdien af minimumsavgiftssatserne, Fællesskabets erhvervslivs internationale konkurrenceevne og andre af traktatens målsætninger.

(9) Medlemsstaterne bør have den nødvendige fleksibilitet til at udarbejde og iværksætte politikker, der er tilpasset deres nationale situation.

(10) Medlemsstaterne ønsker at indføre eller opretholde forskellige former for afgifter på energiprodukter og elektricitet. Med henblik herpå bør medlemsstaterne kunne overholde EF-minimumsavgiftssatserne ved at indregne den samlede beskatning, der pålægges, i form af alle de indirekte skatter, de har valgt at anvende (med undtagelse af moms).

(11) Afgiftsordninger, der indføres i forbindelse med gennemførelsen af disse EF-bestemmelser for beskatning af energiprodukter og elektricitet, henhører under de enkelte medlemsstater. Medlemsstaterne kan i den forbindelse vælge ikke at øge den samlede afgiftsbyrde, hvis de vurderer, at gennemførelsen af et sådant princip om afgiftsneutralitet kan bidrage til omstrukturering og modernisering af deres afgiftssystemer ved at tilskynde til adfærd, der fremmer øget miljøbeskyttelse og større anvendelse af arbejdskraft.

(12) Energipriser er vigtige elementer i EF's energi-, transport- og miljøpolitik.

(13) Beskatning er med til at bestemme prisen på energiprodukter og elektricitet.

(14) Minimumsavgiftssatserne bør afspejle de forskellige energiprodukters og elektricitets konkurrencemæssige situation. I denne forbindelse bør beregningen af minimums-satserne i videst muligt omfang baseres på produkternes energiindhold. Denne metode bør imidlertid ikke anvendes for motorbrændstoffer.

⁽¹⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 12. Senest ændret ved direktiv 94/74/EF (EFT L 365 af 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 19. Ændret ved direktiv 94/74/EF.

- (15) Det bør under visse omstændigheder eller på vedvarende basis være muligt at anvende differentierede nationale afgiftssatser for det samme produkt, forudsat at Fællesskabets minimumssatser for beskatning, reglerne for det indre marked og konkurrencereglerne overholdes.
- (16) Da der kun er meget begrænset handel mellem medlemsstaterne med varme, bør beskatning af varme forblive uden for disse fællesskabsbestemmelser anvendelsesområde.
- (17) Der er nødvendigt at fastsætte forskellige fællesskabsminimumssatser for beskatning afhængigt af anvendelsen af energiprodukterne og elektriciteten.
- (18) Energiprodukter, der bruges som motorbrændstof ved visse former for industriel og kommerciel anvendelse og som brændsel til opvarmning, beskattes normalt lavere end energiprodukter, der anvendes som brændstof i motorkøretøjer.
- (19) Beskatningen af dieselolie, der anvendes af transportvirksomheder, især sådanne, som udfører transport mellem medlemsstaterne, kræver mulighed for særbehandling, herunder foranstaltninger, der tager hensyn til indførelsen af vejbenyttelsesafgifter for at begrænse den konkurrenceforvridning, virksomhederne eventuelt står over for.
- (20) Medlemsstaterne kan have behov for at differentiere mellem dieselolie til erhvervsmæssigt forbrug og privat forbrug. Medlemsstaterne kan udnytte denne mulighed til at reducere forskellen mellem beskatning af privatforbruget af dieselolie anvendt som brændstof i motorkøretøjer og benzin.
- (21) Erhvervsmæssigt forbrug og ikke-erhvervsmæssigt forbrug af energiprodukter og elektricitet kan behandles skattemæssigt forskelligt.
- (22) Energiprodukter skal generelt være underlagt fællesskabsregler, når de anvendes som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof. Det er derfor i overensstemmelse med afgiftsordningens karakter og logik, at reglerne ikke omfatter dobbelt anvendelse af energiprodukter og anvendelse af energiprodukter til andet end brændsel til opvarmning eller motorbrændstof, samt til mineralogiske processer. Elektricitet, der anvendes til lignende formål, behandles på samme måde.
- (23) Af hensyn til eksisterende internationale forpligtelser og for at fastholde EF-selskabernes konkurrenceevne bør energiprodukter til luft- og søfart, bortset fra ikke-erhvervsmæssige private formål, fortsat være fritaget, samtidig med at medlemsstaterne bør kunne begrænse sådanne fritagelser.
- (24) Medlemsstaterne bør have mulighed for at indrømme visse andre fritagelser eller at anvende lavere afgiftssatser, når det ikke er til skade for et velfungerende indre marked eller medfører konkurrenceforvridning.
- (25) Navnlig kraft-varme-produktion og, for at fremme anvendelsen af alternative energikilder, vedvarende energikilder kan gives særbehandling.
- (26) Der bør vedtages fællesskabsregler, som tillader medlemsstaterne at indrømme afgiftsfritagelser eller -lempelser med henblik på at fremme anvendelsen af biobrændstoffer for dermed at bidrage til et mere effektivt indre marked og for at yde medlemsstaterne og de økonomiske aktører en rimelig retssikkerhed. Konkurrenceforvridninger bør begrænses, og tilskyndelser i form af en reduktion i biobrændstofproducenternes og -distributørernes basisomkostninger bør fastholdes, bl.a. ved at medlemsstaterne foretager afgiftstilpasninger, som tager højde for ændringer i råvareprisen.
- (27) Dette direktiv berører ikke anvendelsen af de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed ⁽¹⁾ og Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer ⁽²⁾, når produktet, som påtænkes anvendt, udbudt til salg eller anvendt som motorbrændstof eller tilsætningsmiddel til brændstof, består af ethylalkohol som defineret i direktiv 92/83/EØF.
- (28) Visse afgiftsfritagelser og -lempelser kan blive nødvendige, især på grund af den manglende yderligere harmonisering på fællesskabsplan, på grund af risikoen for tab af international konkurrenceevne eller af sociale eller miljømæssige hensyn.
- (29) Virksomheder, der indgår aftaler for i betydeligt omfang at øge miljøbeskyttelsen og energieffektiviteten, fortjener opmærksomhed. Blandt disse virksomheder tilkommer der energiintensive virksomheder en særlig behandling.
- (30) Det kan blive nødvendigt med overgangsperioder og -ordninger, for at medlemsstaterne kan foretage en smidig tilpasning til de nye afgiftssatser og dermed begrænse eventuelle negative bivirkninger.
- (31) Det er nødvendigt at tilvejebringe en procedure, der tillader medlemsstaterne at indføre andre undtagelser og lempelserne i afgiftssatserne i en på forhånd angivet periode. Sådanne undtagelser og lempelser bør jævnlige undersøges.

⁽¹⁾ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/47/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 73).

⁽²⁾ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21.

- (32) Der bør sørges for at medlemsstaterne underretter Kommissionen om visse nationale foranstaltninger. En sådan underretning fritager ikke medlemsstaterne for deres pligt til at anmelde visse nationale foranstaltninger i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3. Dette direktiv foregriber ikke udfaldet af eventuelle fremtidige statsstøtteprocedurer i overensstemmelse med traktatens artikel 87 og 88.
- (33) Anvendelsesområdet for direktiv 92/12/EØF skal, når det er relevant, udvides til de produkter og indirekte afgifter, der er omfattet af dette direktiv.
- (34) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne beskatter energiprodukter og elektricitet i overensstemmelse med dette direktiv.

Artikel 2

1. I dette direktiv forstås ved »energiprodukter« nedennævnte varer:

- a) varer under KN-kode 1507-1518, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof
- b) varer under KN-kode 2701, 2702 og 2704-2715
- c) varer under KN-kode 2901 og 2902
- d) ikke-syntetiske varer under KN-kode 2905 11 00, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof
- e) varer under KN-kode 3403
- f) varer under KN-kode 3811
- g) varer under KN-kode 3817
- h) varer under KN-kode 3824 90 99, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof

2. Dette direktiv finder også anvendelse på:

Elektrisk energi under KN-kode 2716 (elektricitet).

3. Energiprodukter, ud over dem, der er fastsat en afgiftssats for i dette direktiv, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller brændsel til opvarmning, beskattes, alt efter anvendelse, med den sats der er fastsat for det tilsvarende motorbrændstof eller brændsel til opvarmning.

Ud over de afgiftspligtige produkter, der er nævnt i stk. 1, beskattes produkter, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof, eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, med den sats, der er fastsat for det tilsvarende motorbrændstof.

Ud over de afgiftspligtige produkter, der er nævnt i stk. 1, beskattes ethvert andet kulbrintebrændstof, bortset fra tørv, der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, med den sats, der er fastsat for det tilsvarende energiprodukt.

4. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:

a) Output-beskatning af varme og beskatning af varer under KN-kode 4401 og 4402

b) Følgende anvendelser af energiprodukter og elektricitet:

— energiprodukter, der anvendes til andet end motorbrændstof eller brændsel til opvarmning

— dobbelt anvendelse af energiprodukter

Et energiprodukt har en dobbelt anvendelse, når det anvendes både som brændsel til opvarmning og til andre formål end som motorbrændstof og brændsel til opvarmning. Anvendelse af energiprodukter til kemisk reduktion og til elektrolyse og metallurgiske processer skal anses for dobbelt anvendelse

— elektricitet, der fortrinsvis anvendes til kemisk reduktion og i elektrolyse og metallurgiske processer

— elektricitet, såfremt udgifterne hertil udgør mere end 50 % af omkostningerne ved et produkt. Ved et »produkts omkostninger« forstås den enkelte virksomheds samlede køb af varer og tjenesteydelser plus personaleudgifter plus forbrug af fast realkapital i den erhvervsmæssige enhed, som defineret i artikel 11. Disse omkostninger beregnes som et gennemsnit pr. enhed. »Udgiften til elektricitet« defineres som den faktiske købsværdi af elektricitet eller udgiften til produktionen af elektricitet, hvis denne produceres i virksomheden

— mineralogiske processer

Ved »mineralogiske processer« forstås de processer, der er klassificeret i NACE-nomenklaturen under afdeling DI 26 »Fremstilling af andre ikke-metallholdige mineralske produkter« i Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 af 9. oktober 1990 om den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i De Europæiske Fællesskaber ⁽²⁾

Artikel 20 finder dog anvendelse på disse energiprodukter.

5. Henvisningerne i dette direktiv til koder i den kombinerede nomenklatur er til Kommissionens forordning (EF) nr. 2031/2001 af 6. august 2001 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EFT L 293 af 24.10.1990, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 29/2002 (EFT L 6 af 10.1.2002, s. 3).

⁽³⁾ EFT L 279 af 23.10.2001, s. 1.

I overensstemmelse med proceduren i artikel 27 træffes der en gang om året beslutning om ajourføring af koderne i den kombinerede nomenklatur for de varer, der er omhandlet i dette direktiv. Beslutningen må ikke medføre nogen ændringer af de minimumsafgiftssatser, der finder anvendelse i henhold til dette direktiv, eller føre til, at der tilføjes eller fjernes energiprodukter og elektricitet fra listen.

Artikel 3

Henvisningerne i direktiv 92/12/EØF til »mineralolier« og »punktafgifter«, for så vidt det vedrører mineralolier, fortolkes som alle energiprodukter, elektricitet og nationale indirekte afgifter, der omhandles i henholdsvis dette direktivs artikel 2 og artikel 4, stk. 2.

Artikel 4

1. De afgiftssatser, medlemsstaterne fastsætter for energiprodukter og elektricitet, der omhandles i artikel 2, må ikke være lavere end de minimumssatser for beskatning, der er fastsat i dette direktiv.

2. I dette direktiv er »afgiftssats« den samlede byrde, der pålægges i form af alle indirekte afgifter (undtagen moms), der beregnes direkte eller indirekte af mængden af energiprodukter eller elektricitet ved overgangen til forbrug.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan i følgende tilfælde, under afgiftsmyndighedernes kontrol, anvende differentierede afgiftssatser, når blot de overholder de minimumsafgiftssatser, der er fastsat i dette direktiv, og er forenelige med EU-retten:

- når de differentierede satser hænger direkte sammen med produktkvalitet
- når de differentierede satser afhænger af kvantitative forbrugsniveauer for elektricitet og energiprodukter, der anvendes til opvarmningsformål
- til anvendelse i forbindelse med: lokal offentlig passagerbefordring (herunder taxier), affaldsindsamling, de væbnede styrker og den offentlige forvaltning, handicappede samt ambulancer
- mellem erhvervsmæssigt og ikke-erhvervsmæssigt forbrug for de i artikel 9 og 10 omhandlede energiprodukter og elektricitet.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan frit gennemføre de afgiftsfritagelser og -lempelser, der er fastsat i dette direktiv, enten

- a) direkte
- b) ved at differentiere afgiftssatsen

eller

- c) ved at refundere hele den erlagte afgift eller en del heraf.

Artikel 7

1. Fra den 1. januar 2004 og fra den 1. januar 2010 er minimumsafgiftssatserne for motorbrændstoffer som fastsat i bilag I tabel A.

Senest den 1. januar 2012 skal Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet og på grundlag af en rapport og et forslag fra Kommissionen træffe afgørelse om minimumsafgiftssatserne for dieselolie for en yderligere periode fra den 1. januar 2013.

2. Medlemsstaterne kan indføre differentierede afgiftssatser for erhvervsmæssig og ikke-erhvervsmæssig brug af dieselolie anvendt i motorkøretøjer, forudsat at EF-minimumsafgiftssatserne overholdes, og at afgiftssatsen for dieselolie anvendt i motorkøretøjer ikke kommer under den afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003, uanset eventuelle undtagelser for denne brug, der måtte være fastsat i dette direktiv.

3. Ved »erhvervsmæssig brug af dieselolie« anvendt i motorkøretøjer forstås dieselolie anvendt i motorkøretøjer i følgende øjemed:

- a) godstransport mod leje eller vederlag eller for egen regning i lastbiler eller vogntog, der udelukkende er beregnet på godstransport ad vej, og som har en tilladt totalvægt på 7,5 tons eller derover
- b) passagerbefordring, hvad enten der er tale om regelmæssig eller lejlighedsvis kørsel, i motorkøretøjer i kategori M2 eller M3, som defineret i Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil (¹).

4. Uanset stk. 2 kan medlemsstater, som indfører infrastrukturafgifter for lastbiler eller vogntog, der udelukkende er beregnet på godstransport ad vej, anvende en reduceret afgiftssats for dieselolie, anvendt af sådanne motorkøretøjer, som er lavere end den afgiftssats, der var gældende i medlemsstaten pr. 1. januar 2003, forudsat at den samlede afgiftsbyrde stort set forbliver på samme niveau, at EF-minimumsafgiftssatserne i øvrigt overholdes, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003 for dieselolie anvendt som brændstof, er mindst dobbelt så højt som den minimumsafgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2004.

Artikel 8

1. Fra den 1. januar 2004, og uanset artikel 7, er minimumsafgiftssatserne for produkter anvendt som motorbrændstof til de formål, der er redegjort for i stk. 2, som fastsat i bilag I, tabel B.

(¹) EFT L 42 af 23.2.1970, s. 1.

2. Denne artikel gælder for følgende former for industriel og kommerciel anvendelse:

- a) landbrug, havebrug, fiskeopdræt og skovbrug
- b) stationære motorer
- c) udstyr og maskiner, der anvendes inden for byggeri, ingeniørarbejder og offentlige arbejder
- d) køretøjer beregnet til brug uden for offentlig vej, eller som ikke har opnået tilladelse til brug primært på offentlig vej.

Artikel 9

1. Fra den 1. januar 2004 er minimumsafgiftssatserne for brændsel til opvarmning som fastsat i bilag I, tabel C.

2. Medlemsstater, som den 1. januar 2003 havde tilladelse til at anvende en kontrolafgift for fyringsolie, kan fortsat anvende en reduceret sats på 10 EUR pr. 1 000 liter for dette produkt. Denne tilladelse skal bortfalde den 1. januar 2007, hvis Rådet træffer afgørelse herom med enstemmighed på grundlag af en rapport og et forslag fra Kommissionen, efter at have konstateret, at den reducerede afgiftssats er så lav, at problemer med forvridning af samhandelen mellem medlemsstaterne ikke kan undgås.

Artikel 10

1. Fra den 1. januar 2004 er minimumsafgiftssatserne for elektricitet som fastsat i bilag I, tabel C.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte den gældende afgift på et højere niveau end minimumsafgiftssatserne i stk. 1, når blot de overholder direktiv 92/12/EØF.

Artikel 11

1. I dette direktiv forstås ved »erhvervsmæssigt forbrug« forbruget i en erhvervsmæssig enhed, som identificeret i overensstemmelse med stk. 2, der selvstændigt og uanset stedet leverer varer og tjenesteydelser, uanset formålet med eller resultatet af den pågældende økonomiske virksomhed.

Den økonomiske virksomhed omfatter alle former for erhvervsmæssig virksomhed som producent, handlende eller tjenesteyder, herunder minedrift og landbrug og liberale erhverv.

Stater, regioner, amter, kommuner og andre offentligtretlige organer betragtes ikke som erhvervsmæssige enheder for så vidt angår aktiviteter eller transaktioner, som de udøver eller foretager i deres egenskab af offentlig myndighed. Når de udøver sådanne former for aktiviteter eller foretager sådanne transaktioner, skal de dog betragtes som erhvervsmæssige virksomheder for så vidt angår disse former for aktiviteter eller transaktioner, såfremt deres behandling som ikke-erhvervsmæssig virksomhed vil føre til væsentlig konkurrenceforvridning.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv kan en erhvervsmæssig enhed ikke anses for at være mindre end en del af et foretagende eller en retlig enhed, der ud fra et organisatorisk synspunkt udgør en selvstændig virksomhed, dvs. en enhed, der kan fungere ved hjælp af egne midler.

3. I tilfælde af blandet forbrug svarer afgiften til andelen af hvert forbrug, men hvis enten det erhvervsmæssige eller det ikke-erhvervsmæssige forbrug er ubetydeligt, kan det betragtes som værende lig nul.

4. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af lavere afgifter for erhvervsmæssigt forbrug.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne kan udtrykke deres nationale afgiftssatser i andre enheder end dem, der er nævnt i artikel 7-10, når blot de tilsvarende afgiftssatser efter omregning til disse enheder ikke er lavere end de minimumssatser, der er fastsat i dette direktiv.

2. For så vidt angår de i artikel 7, 8 og 9 nævnte energiprodukter, hvis afgiftssatser beregnes på grundlag af mængder, måles mængderne ved en temperatur på 15 °C.

Artikel 13

1. For medlemsstater, som ikke har indført euroen, fastsættes omregningskursen for euro ved beregning af afgiftssatserne i de nationale valutaer én gang om året. De kurser, der anvendes, er dem, der gælder den første arbejdsdag i oktober, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*; de finder anvendelse fra den 1. januar i det følgende kalenderår.

2. Medlemsstaterne kan opretholde de afgiftssatser, der gælder ved den årlige justering, der er omhandlet i stk. 1, hvis omregningen af afgiftssatserne udtrykt i euro medfører en forhøjelse af afgiftssatserne udtrykt i national valuta på mindre end 5 % eller under 5 EUR, idet det laveste af disse to beløb er gældende.

Artikel 14

1. Ud over de almindelige bestemmelser i direktiv 92/12/EØF om fritagne anvendelsesformål for afgiftspligtige produkter, og medmindre andet er fastsat i andre EF-bestemmelser, fritager medlemsstaterne følgende produkter for beskatning på vilkår, som de fastlægger for at sikre korrekt og ligefrem anvendelse af sådanne fritagelser og for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug:

- a) Energiprodukter og elektricitet, der anvendes til produktion af elektricitet, og elektricitet, der anvendes til at opretholde muligheden for produktion af elektricitet. Medlemsstaterne kan imidlertid af miljøpolitiske hensyn beskatte disse produkter uden at overholde dette direktivs minimumsafgiftssatser. I så fald skal beskatningen af disse produkter ikke medregnes ved vurderingen af, om minimumsafgiftssatsen for elektricitet i henhold til artikel 10 er overholdt.

- b) Energiprodukter, der leveres til anvendelse som flybrændstof, medmindre der er tale om ikke-erhvervsmæssig privatflyvning.

I dette direktiv forstås ved »ikke-erhvervsmæssig privatflyvning« ejers eller en fysisk eller juridisk persons anvendelse af et luftfartøj, som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde, til ikke-erhvervsmæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og gods-transport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag eller til offentlige formål.

Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsesområdet for denne fritagelse til alene at omfatte levering af jetbrændstof (KN-kode 2710 19 21).

- c) Energiprodukter, der leveres til anvendelse som motorbrændstof med henblik på sejlads i EF-farvande (herunder fiskeri), bortset fra sejlads med fritidsfartøjer, og elektricitet, der produceres om bord på et fartøj.

I dette direktiv forstås ved »fritidsfartøjer« ethvert fartøj, som ejeren eller en fysisk eller juridisk person anvender, og som den pågældende har rådighed over enten ved leje eller på anden måde, til ikke-erhvervsmæssige formål, navnlig andre formål end personbefordring og godstransport eller levering af tjenesteydelser mod vederlag eller til offentlige formål.

2. Medlemsstaterne kan begrænse anvendelsesområdet for de fritagelser, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c), til international transport og transport inden for EF. Desuden kan en medlemsstat, der har indgået en bilateral aftale med en anden medlemsstat, ophæve fritagelserne i henhold til stk. 1, litra b) og c). I så fald kan de anvende en afgiftssats, der er lavere end dette direktivs minimumssatser.

Artikel 15

1. Medmindre andet gælder i henhold til andre EF-bestemmelser, kan medlemsstaterne under afgiftsmyndighedernes kontrol indrømme hel eller delvis afgiftsfritagelse eller afgiftslempelse for:

- a) afgiftspligtige produkter, der anvendes under afgiftsmyndighedernes kontrol i forbindelse med pilotprojekter vedrørende teknologisk udvikling af mindre forurenende produkter eller vedrørende brændsel fra vedvarende energikilder
- b) elektricitet:
- fra solenergi, vindenergi, bølgeenergi, tidevandsenergi eller elektricitet af geotermisk oprindelse
 - produceret i vandkraftværker
 - fra biomasse eller fra produkter fremstillet af biomasse

- fra metanemission fra nedlagte kulminer
- fra brændselsceller

- c) energiprodukter og elektricitet, der anvendes til kraftvarme-produktion
- d) elproduktion, som stammer fra kraft-varme-værker, når de pågældende kraft-varme-værker er miljøvenlige. Medlemsstaterne kan anvende nationale definitioner af »miljøvenlig« (eller højeffektiv) kraft-varme-produktion, indtil Rådet med enstemmighed vedtager en fælles definition på grundlag af en rapport og et forslag fra Kommissionen
- e) energiprodukter og elektricitet, der anvendes til personbefordring og godstransport med jernbane, metro, sporvogn og trolleybus
- f) energiprodukter, der leveres til anvendelse som brændstoffer ved sejlads ad de indre vandveje (herunder fiskeri), bortset fra sejlads med fritidsfartøjer, og elektricitet, der produceres om bord på et fartøj
- g) naturgas i medlemsstater, hvor naturgassens andel af det endelige energiforbrug udgjorde mindre end 15 % i 2000

Der kan indrømmes hel eller delvis fritagelse eller lempelser i højst ti år efter dette direktivs ikrafttræden, eller indtil den nationale naturgasandel af det endelige energiforbrug når op på 25 %, hvis dette sker først. Når den nationale naturgasandel af det endelige energiforbrug når op på 20 %, anvender de pågældende medlemsstater imidlertid en strengt positiv afgiftssats, som forhøjes årligt, så det mindst når op på minimumssatsen ved udgangen af ovennævnte periode.

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland kan helt eller delvis fritage eller foretage lempelser for naturgas specielt for Nordirland

- h) elektricitet, naturgas, kul og fast brændsel anvendt af husholdninger og/eller organisationer, som af den pågældende medlemsstat betragtes som velgørende. For sådanne velgørende organisationer kan medlemsstaterne begrænse fritagelsen eller lempelsen til anvendelse til ikke-erhvervsmæssig virksomhed. I tilfælde af blandet forbrug svarer afgiften til andelen af hvert forbrug. Hvis et forbrug er ubetydeligt, kan det betragtes som værende lig nul
- i) naturgas og LPG anvendt som brændstof
- j) motorbrændstof, der anvendes til fremstilling, udvikling, afprøvning og vedligeholdelse af fly og skibe
- k) motorbrændstof, der anvendes til opmudring af indre vandveje og havne
- l) produkter henhørende under KN-kode 2705, der anvendes til brændsel.

2. Medlemsstaterne kan desuden refundere en elproducent hele eller en del af den afgift, forbrugeren har betalt af elektricitet fremstillet af de produkter, der er specificeret i stk. 1, litra b).

3. Medlemsstaterne kan anvende afgifter ned til nul for energiprodukter og elektricitet, der anvendes til arbejde i landbrug, havebrug eller akvakultur og i skovbrug.

På grundlag af et forslag fra Kommissionen undersøger Rådet inden den 1. januar 2008, om muligheden for at anvende afgifter ned til nul skal ophæves.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne kan, uden at dette berører stk. 5, under afgiftsmyndighedernes kontrol anvende en fritagelse eller en reduceret afgiftssats for de afgiftspligtige varer, der er omhandlet i artikel 2, når de består af eller indeholder et eller flere af følgende produkter:

- varer under KN-kode 1507 til 1518
- varer under KN-kode 3824 90 55 og 3824 90 80-3824 90 99 for deres komponenter fra biomasse
- ikke-syntetiske varer under KN-kode 2207 20 00 og 2905 11 00
- produkter fra biomasse, herunder varer under KN-kode 4401 og 4402.

Medlemsstaterne kan ligeledes under afgiftsmyndighedernes kontrol anvende en reduceret afgiftssats for de afgiftspligtige varer, der er omhandlet i artikel 2, hvis de indeholder vand (KN-kode 2201 og 2851 00 10).

Ved »biomasse« forstår den bionedbrydelige del af produkter, affald og rester fra landbrug (omfattende både vegetabiliske og animalske stoffer) og skovbrug og fra nærtstående industrier samt den bionedbrydelige del af industri- og kommunalaffald.

2. Afgiftsfritagelser eller -lempelser, der følger af anvendelsen af den reducerede sats i stk. 1, må dog ikke være større end den afgift, der skulle have været svaret af mængden af de produkter, der er omhandlet i stk. 1, i de produkter, som nævnte lempelse finder anvendelse for.

De afgiftssatser, som medlemsstaterne anvender for produkter, der består af eller indeholder de produkter, der er omhandlet i stk. 1, kan være lavere end de minimumssatser, der er fastsat i artikel 4.

3. De afgiftsfritagelser eller -lempelser, medlemsstaterne anvender, tilpasses efter udviklingen i råvarepriserne, så disse lempelser ikke fører til en overkompensation for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af de produkter, der er omhandlet i stk. 1.

4. Indtil den 31. december 2003 kan medlemsstaterne fritage eller fortsætte med at fritage produkter, der udelukkende eller næsten udelukkende består af produkter, der er omhandlet i stk. 1.

5. Tilladelsen til at anvende fritagelsen eller lempelsen for de produkter, der er omhandlet i stk. 1, kan gives af en administrativ myndighed til en erhvervsdrivende for mere end et kalenderår som led i et flerårigt program. Den således indrømmede fritagelse eller lempelse må højst gælde i seks år i træk. Denne periode kan eventuelt forlænges.

Har en administrativ myndighed givet tilladelse til et flerårigt program inden den 31. december 2012, kan medlemsstaterne anvende fritagelsen eller lempelsen i stk. 1 efter den 31. december 2012 og indtil programmets afslutning, men denne periode kan ikke forlænges.

6. Hvis medlemsstaterne i henhold til EF-lovgivningen skal opfylde retligt bindende forpligtelser til at markedsføre en minimumsmængde af de produkter, der er omhandlet i stk. 1, finder stk. 1-5 ikke længere anvendelse fra den dato, hvor disse forpligtelser bliver bindende for medlemsstaterne.

7. Senest den 31. december 2004, og derefter hver tolvte måned, meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke afgiftsfritagelser eller -lempelser der anvendes i overensstemmelse med denne artikel.

8. Kommissionen underretter senest den 31. december 2009 Rådet om de afgiftsmæssige, økonomiske, landbrugsmæssige, energimæssige, industrielle og miljømæssige aspekter af de lempelser, der er indrømmet i henhold til denne artikel.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne kan i følgende tilfælde anvende lavere afgifter på elektricitet og på energiprodukter, der anvendes til opvarmning eller de i artikel 8, stk. 2, litra b) og c), nævnte formål, såfremt minimumsafgiftssatserne i dette direktiv overholdes gennemsnitligt for alle virksomheder:

a) Til fordel for energiintensive virksomheder

Ved »energiintensiv virksomhed« forstår en erhvervsmæssig enhed, jf. artikel 11, hvor købet af energiprodukter og elektricitet udgør mindst 3,0 % af produktionsværdien, eller hvor den skyldige nationale energiafgift udgør mindst 0,5 % af værditilvæksten. Medlemsstaterne kan inden for rammerne af denne definition anvende mere restriktive begreber, herunder salgsværdi-, proces- og sektordefinitioner.

Ved »købet af energiprodukter og elektricitet« forstås den faktiske udgift til energi købt eller fremstillet i virksomheden. Kun elektricitet, varme og energiprodukter, der anvendes til opvarmning eller de i artikel 8, stk. 2, litra b) og c), nævnte formål er omfattet. Alle skatter og afgifter medtages bortset fra fradragsberettiget moms.

Ved »produktionsværdi« forstås omsætningen, herunder tilskud, der er direkte forbundet med produktets pris, plus eller minus ændringer i lagre af færdigvarer, produkter under fremstilling samt varer og tjenesteydelser indkøbt til videresalg, minus køb af varer og tjenesteydelser til videresalg.

Ved »værditilvækst« forstås den samlede momspligtige omsætning inklusive eksport, minus det samlede momspligtige køb inklusive import.

Medlemsstater, der på nuværende tidspunkt har nationale energibeskatningsordninger, hvor energiintensive virksomheder defineres i henhold til andre kriterier end energiomkostninger sammenlignet med produktionsværdi og den skyldige nationale energiafgift sammenlignet med værditilvækst, kan i en overgangsperiode indtil senest den 1. januar 2007 tilpasse sig definitionen i stk. 1, litra a).

b) Når der er indgået aftaler med virksomheder eller virksomhedssammenslutninger eller når der gennemføres ordninger med omsættelige tilladelser eller tilsvarende foranstaltninger, såfremt disse medfører opfyldelsen af miljøbeskyttelsesmål eller forbedret energieffektivitet.

2. Uanset artikel 4, stk. 1, kan medlemsstaterne anvende afgifter ned til nul for energiprodukter og elektricitet som defineret i artikel 2, når de anvendes i energiintensive virksomheder som defineret i denne artikels stk. 1.

3. Uanset artikel 4, stk. 1, kan medlemsstaterne anvende afgifter ned til 50 % af minimumsafgiftssatserne i dette direktiv for energiprodukter og elektricitet som defineret i artikel 2, når de anvendes af erhvervsmæssige enheder som defineret i artikel 11, der ikke er energiintensive som defineret i denne artikels stk. 1.

4. Virksomheder, der benytter de muligheder, der er nævnt i stk. 2 og 3, skal indgå aftaler, ordninger med omsættelige tilladelser eller tilsvarende foranstaltninger som omhandlet i stk. 1, litra b). Aftalerne, ordningerne med omsættelige tilladelser eller de tilsvarende foranstaltninger skal resultere i, at miljøbeskyttelsesmål nås, eller at energieffektiviteten forbedres, og resultatet skal stort set svare til, hvad der ville være opnået, hvis EF's standardminimumsafgiftssatser var blevet anvendt.

Artikel 18

1. Som undtagelse fra bestemmelserne i dette direktiv kan medlemsstaterne fortsat anvende de afgiftsnedsættelser eller -fritagelser i de tilfælde, der er opregnet i bilag II.

Medmindre Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen foretager en gennemgang af situationen på området tidligere end planlagt, gælder denne mulighed til og med den 31. december 2006 eller den dato, der er fastsat i bilag II.

2. Uanset de perioder, der er fastsat i stk. 3-12, og for så vidt dette ikke skaber væsentlig konkurrenceforvridning, skal medlemsstater, der har særlige vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af de nye minimumsafgiftssatser, indrømme en overgangsperiode indtil den 1. januar 2007, navnlig for at undgå at bringe prisstabiliteten i fare.

3. Kongeriget Spanien kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2007 til at tilpasse den spanske afgiftssats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 302 EUR og indtil den 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR. Indtil den 31. december 2009 kan det desuden anvende en særlig reduceret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 287 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003, ikke reduceres. Fra den 1. januar 2010 til den 1. januar 2012 kan det anvende en differentieret sats for dieselolie anvendt som brændstof til erhvervsmæssigt forbrug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 302 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2010, ikke reduceres. Den særlige reducerede sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug kan også anvendes for taxier indtil den 1. januar 2012. For så vidt angår artikel 7, stk. 3, litra a), kan det indtil den 1. januar 2008 anvende en tilladt totalvægt på 3,5 tons eller derover i definitionen af erhvervsmæssige formål.

4. Republikken Østrig kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2007 til at tilpasse den østrigske afgiftssats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 302 EUR og indtil den 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR. Indtil den 31. december 2009 kan den desuden anvende en særlig reduceret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 287 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003, ikke reduceres. Fra den 1. januar 2010 til den 1. januar 2012 kan den anvende en differentieret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 302 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2010, ikke reduceres.

5. Kongeriget Belgien kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2007 til at tilpasse den belgiske afgiftssats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til den nye minimums-afgiftssats på 302 EUR og indtil den 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR. Indtil den 31. december 2009 kan det desuden anvende en særlig reduceret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 287 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003, ikke reduceres. Fra den 1. januar 2010 til den 1. januar 2012 kan det anvende en differentieret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 302 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2010, ikke reduceres.

6. Storhertugdømmet Luxembourg kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2009 til at tilpasse den luxembourgske afgiftssats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 302 EUR og indtil den 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR. Indtil den 31. december 2009 kan det desuden anvende en særlig reduceret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 272 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003, ikke reduceres. Fra den 1. januar 2010 til den 1. januar 2012 kan det anvende en differentieret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 302 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2010, ikke reduceres.

7. Den Portugisiske Republik kan anvende afgiftssatser på energiprodukter og elektricitet til forbrug i de selvstyrende regioner Azorerne og Madeira, der er lavere end minimumsafgiftssatserne i dette direktiv, som kompensation for transportomkostningerne, fordi regionerne består af spredtliggende øer.

Den Portugisiske Republik kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2009 til at tilpasse den portugisiske afgiftssats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til den nye minimumsafgiftssats på 302 EUR og indtil den 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR. Indtil den 31. december 2009 kan den desuden anvende en differentieret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 272 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003, ikke reduceres. Fra den 1. januar 2010 til den 1. januar 2012 kan den anvende en differentieret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 302 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2010, ikke reduceres. Den differentierede sats for

dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug kan også anvendes for taxier indtil den 1. januar 2012. For så vidt angår artikel 7, stk. 3, litra a), kan det indtil den 1. januar 2008 anvende en tilladt totalvægt på 3,5 tons eller derover i definitionen af erhvervsmæssige formål.

Den Portugisiske Republik kan indrømme hel eller delvis fritagelse for beskatning af elektricitet indtil den 1. januar 2010.

8. Den Hellske Republik kan anvende afgiftssatser, der er indtil 22 EUR lavere pr. 1 000 liter end minimumsafgiftssatserne i dette direktiv, på dieselolie anvendt som brændstof, samt på benzin, anvendt i præfekturerne Lesbos, Khios, Samos, Dodekaneserne og Kykladerne og på følgende øer i Det Ægæiske Hav: Thassos, de nordlige Sporader, Samothraki og Skiros.

Den Hellske Republik kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at omlægge sit nuværende system med afgift på input til elproduktionen til et system med output-beskatning og til at nå op på den nye minimumsafgiftssats for benzin.

Den Hellske Republik kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2010 til at tilpasse den græske afgiftssats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til den nye minimums-afgiftssats på 302 EUR pr. 1 000 liter og indtil den 1. januar 2012 til at nå op på 330 EUR. Indtil den 31. januar 2009 kan den desuden anvende en differentieret sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig brug, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 264 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2003, ikke reduceres. Fra den 1. januar 2010 til den 1. januar 2012 kan den anvende en differentieret sats for erhvervsmæssig brug af dieselolie anvendt i motorkøretøjer, forudsat at dette ikke fører til, at afgiften bliver lavere end 302 EUR pr. 1 000 liter, og at den nationale afgiftssats, der var gældende pr. 1. januar 2010, ikke reduceres. Den differentierede sats for dieselolie anvendt i motorkøretøjer til erhvervsmæssig forbrug kan også anvendes for taxier indtil den 1. januar 2012. For så vidt angår artikel 7, stk. 3, litra a), kan den indtil den 1. januar 2008 anvende en tilladt totalvægt på 3,5 tons eller derover i definitionen af erhvervsmæssige formål.

9. Irland kan helt eller delvis fritage eller foretage lempelser af afgiftssatsen for elektricitet indtil den 1. januar 2008.

10. Den Franske Republik kan helt eller delvis fritage eller foretage lempelser for energiprodukter og elektricitet, der anvendes af staten, regioner, amter, kommuner eller andre offentligretlige organer i forbindelse med aktiviteter eller transaktioner, de udøver eller foretager i deres egenskab af offentlig myndighed, indtil den 1. januar 2009.

Den Franske Republik kan anvende en overgangsperiode indtil den 1. januar 2009 til at tilpasse sin nuværende beskatningsordning for elektricitet til dette direktivs bestemmelser. I denne periode tages der hensyn til det samlede gennemsnitlige niveau for den nuværende lokale beskatning af elektricitet, når det vurderes, om minimumsafgiftssatserne i dette direktiv er overholdt.

11. Den Italienske Republik kan indtil den 1. januar 2008 anvende en tilladt totalvægt på 3,5 tons eller derover i definitionen af erhvervsmæssige formål i artikel 7, stk. 3, litra a).

12. Forbundsrepublikken Tyskland kan indtil den 1. januar 2008 anvende en tilladt totalvægt på 12 tons eller derover i definitionen af erhvervsmæssige formål i artikel 7, stk. 3, litra a).

13. Kongeriget Nederlandene kan indtil den 1. januar 2008 anvende en tilladt totalvægt på 12 tons eller derover i definitionen af erhvervsmæssige formål i artikel 7, stk. 3, litra a).

14. I de fastsatte overgangsperioder skal medlemsstaterne gradvis formindske de respektive forskelle i forhold til de nye minimumsafgiftssatser. Når forskellen mellem den nationale afgiftssats og minimumsafgiftssatsen ikke overstiger 3 % af minimumsafgiftssatsen, kan den pågældende medlemsstat dog vente til udgangen af perioden med at justere sin nationale afgiftssats.

Artikel 19

1. Ud over bestemmelserne i de foregående artikler, navnlig artikel 5, 15 og 17, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indrømme yderligere fritagelser eller lempelser, hvis særlige politiske hensyn taler herfor.

En medlemsstat, der ønsker at indføre en sådan foranstaltning, underretter Kommissionen herom og forelægger desuden Kommissionen alle relevante og nødvendige oplysninger.

Kommissionen tager ved sin behandling af en sådan anmodning blandt andet hensyn til et velfungerende indre marked, behovet for at sikre loyal konkurrence og Fællesskabets sundheds-, miljø-, energi- og transport politik.

Inden tre måneder efter at have modtaget alle relevante og nødvendige oplysninger forelægger Kommissionen enten et forslag om Rådets tilladelse til en sådan foranstaltning eller giver Rådet en begrundelse for, hvorfor den ikke har foreslået tilladelse til en sådan foranstaltning.

2. Tilladelserne i stk. 1 gives for en periode på højst seks år med mulighed for forlængelse i overensstemmelse med proceduren i stk. 1.

3. Finder Kommissionen, at de fritagelser og lempelser, der er omhandlet i stk. 1, ikke længere kan opretholdes, navnlig på grund af illoyal konkurrence eller forvriddning af det indre

markeds funktion eller på grund af Fællesskabets sundheds-, miljøbeskyttelses-, energi- og transportpolitik, forelægger den Rådet passende forslag. Rådet træffer afgørelse om sådanne forslag med enstemmighed.

Artikel 20

1. Kun nedenstående energiprodukter er omfattet af kontrol- og omsætningsbestemmelserne i direktiv 92/12/EØF:

a) varer under KN-kode 1507-1518, når de er beregnet til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof

b) varer under KN-kode 2707 10, 2707 20, 2707 30 og 2707 50

c) varer under KN-kode 2710 11-2710 19 69. Imidlertid gælder bestemmelserne om kontrol og omsætning for produkter under KN-kode 2710 11 21, 2710 11 25 og 2710 19 29 kun for store kommercielle transporter

d) varer under KN-kode 2711 (undtagen 2711 11, 2711 21 og 2711 29)

e) varer under KN-kode 2901 10

f) varer under KN-kode 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 og 2902 44

g) ikke-syntetiske varer under KN-kode 2905 11 00, når de er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof

h) varer under KN-kode 3824 90 99, når disse er bestemt til anvendelse som brændsel til opvarmning eller motorbrændstof.

2. Hvis en medlemsstat finder, at andre energiprodukter end dem, der er omhandlet i stk. 1, er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, motorbrændstof eller på anden måde giver anledning til svig, unddragelse eller misbrug, underretter den straks Kommissionen. Denne bestemmelse gælder også for elektricitet. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom inden en måned. Der skal derefter efter proceduren i artikel 27, stk. 2, tages stilling til, om de pågældende produkter skal underlægges bestemmelserne om kontrol og omsætning i direktiv 92/12/EØF.

3. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler om fritagelse for alle eller nogle af de kontrolforanstaltninger, der er omhandlet i direktiv 92/12/EØF, med hensyn til nogle af eller alle af de produkter, der er nævnt i stk. 1, hvis de ikke er omfattet af dette direktivs artikel 7-9. Sådanne aftaler berører ikke de medlemsstater, der ikke tager del i dem. Alle sådanne bilaterale aftaler skal anmeldes til Kommissionen, der underretter de øvrige medlemsstater.

Artikel 21

1. Ud over de almindelige bestemmelser i direktiv 92/12/EØF, der fastlægger afgiftspligtens indtræden og betalingsbestemmelserne, forfalder afgiften på energiprodukter ved en af de afgiftsudløsende begivenheder, der er beskrevet i dette direktivs artikel 2, stk. 3.

2. I dette direktiv omfatter ordet »fremstilling« i artikel 4, litra c), og artikel 5, stk. 1, i direktiv 92/12/EØF i relevante tilfælde også »udvinding«.

3. Forbrug af energiprodukter på et område, der tilhører en virksomhed, der producerer energiprodukter, betragtes ikke som en afgiftsudløsende begivenhed, hvorved afgiften forfalder, hvis forbruget består i energiprodukter, der produceres på virksomhedens område. Medlemsstaterne kan også betragte forbrug af elektricitet og andre energiprodukter, der ikke er produceret på virksomhedens område, og forbrug af energiprodukter og elektricitet på et område, der tilhører en virksomhed, der producerer brændstof, der skal anvendes til produktion af elektricitet, som en ikke-afgiftsudløsende begivenhed. Når forbruget sker med henblik på formål, som ikke vedrører produktion af energiprodukter, og især til fremdrift af køretøjer, betragtes dette imidlertid som en afgiftsudløsende begivenhed, hvorved afgiften forfalder.

4. Medlemsstaterne kan desuden beslutte, at afgiften på energiprodukter og elektricitet forfalder, når det fastslås, at en betingelse om endelig anvendelse i de nationale regler, der er indført med henblik på en afgiftslempelse eller -fritagelse, ikke eller ikke længere er opfyldt.

5. Ved anvendelsen af artikel 5 og 6 i direktiv 92/12/EØF forfalder afgiften på elektricitet og naturgas ved levering fra distributøren eller forhandleren. Når leveringen til forbrug sker i en medlemsstat, hvor distributøren eller forhandleren ikke er etableret, skal leveringsmedlemsstatens afgift opkræves hos et selskab, der skal være registreret i leveringsmedlemsstaten. Der skal under alle omstændigheder pålægges og opkræves afgift efter de enkelte medlemsstaters procedurer.

Uanset første afsnit har medlemsstaterne ret til at fastslå, hvad der udgør en afgiftsudløsende begivenhed, hvis der ikke er nogen forbindelse mellem deres egne og de øvrige medlemsstaters gasledninger.

En enhed, der fremstiller elektricitet til eget forbrug, betragtes som en distributør. Uanset artikel 14, stk. 1, litra a), kan medlemsstaterne fritage mindre elektricitetsproducenter, såfremt de lægger afgift på de energiprodukter, der anvendes til fremstilling af denne elektricitet.

Ved anvendelsen af artikel 5 og 6 i direktiv 92/12/EØF forfalder afgiften på stenkul, koks og brunkul til betaling ved levering fra selskaber, som skal være registreret med dette formål af de relevante myndigheder. Disse myndigheder kan tillade, at producenten, den handlende, importøren eller en fiskal repræsentant overtager de afgiftsmæssige forpligtelser, der påhviler det registrerede selskab. Afgiften skal pålægges og opkræves efter de enkelte medlemsstaters procedurer.

6. Medlemsstaterne kan undlade at betragte nedenstående aktiviteter som fremstilling af energiprodukter:

- a) aktiviteter, hvorunder små mængder energi fremkommer som biprodukt
- b) aktiviteter, hvorved brugeren af et energiprodukt gør det muligt at genbruge dette i sin egen virksomhed, forudsat at den afgift, der allerede er blevet betalt for et sådant produkt, ikke er lavere end det afgiftsbeløb, som skulle have været betalt i form af en ny afgift for det genbrugte energiprodukt
- c) aktiviteter, hvor energiprodukter — uden for en fremstillingsvirksomhed eller et afgiftsoplæg — blandes med andre energiprodukter eller andre materialer, forudsat at:
 - i) afgiften på bestanddelene allerede er blevet betalt, og
 - ii) det betalte beløb ikke er lavere end det afgiftsbeløb, som skulle betales for en sådan blanding.

Den under nr. i) nævnte betingelse finder ikke anvendelse, når blandingen er fritaget til et specifikt anvendelsesformål.

Artikel 22

Hvis afgiftssatserne ændres, kan lagre af energiprodukter, der allerede er frigivet til forbrug, blive pålagt en højere eller lavere afgift.

Artikel 23

Medlemsstaterne kan refundere den afgift, der allerede er betalt af kontaminerede energiprodukter eller energiprodukter, der utilsigtet er blevet blandet, når de sendes tilbage til et afgiftsoplæg med henblik på genbrug.

Artikel 24

1. Energiprodukter, der frigives til forbrug i en medlemsstat, og som befinder sig i standardtanke i kommercielle motorkøretøjer med henblik på anvendelse som brændstof til disse køretøjer, samt i særlige beholdere med henblik på anvendelse som brændstof under transporten for de systemer, som samme beholdere er udstyret med, pålægges ikke afgifter i nogen anden medlemsstat.

2. I denne artikel forstås ved

»standardtanke«:

- tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle transportmidler af samme type som det pågældende transportmiddel, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt for køleanlæg eller andre anlæg under transporten. Gastanke, der er påmonteret transportmidler konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, samt tanke, der er påmonteret andre anlæg på transportmidlet, anses ligeledes for at være standardtanke

— tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle beholdere af samme type som den pågældende beholder, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel under transporten for de køleanlæg eller andre anlæg, som de særlige beholdere er udstyret med.

Ved »særlige beholdere« forstår enhver beholder udstyret med specielt indrettet apparatur til kølesystemer, iltningssystemer, varmeisolationssystemer eller andre systemer.

Artikel 25

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de afgiftssatser, de anvender for de produkter, der er omhandlet i artikel 2, den 1. januar hvert år og efter enhver ændring af national lov.

2. Er medlemsstaternes afgiftssatser udtrykt i andre måleenheder end dem, der er anført for hvert produkt i artikel 7-10, angiver medlemsstaterne desuden de tilsvarende satser efter omregning til disse enheder.

Artikel 26

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om foranstaltninger, de træffer i henhold til artikel 5, artikel 14, stk. 2, artikel 15 og 17.

2. Foranstaltninger såsom afgiftsfritagelser, afgiftslempelser, afgiftsdifferentiering og refusion af afgift i henhold til dette direktiv kan udgøre statsstøtte og skal i så fald anmeldes til Kommissionen, jf. EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

Oplysninger afgivet til Kommissionen i henhold til dette direktiv fritager ikke medlemsstaterne for deres anmeldelsespligt i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

3. Pligten til at underrette Kommissionen i henhold til stk. 1 om foranstaltninger iværksat i henhold til artikel 5 fritager ikke medlemsstaterne for deres anmeldelsespligt i henhold til direktiv 83/189/EØF.

Artikel 27

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 24, stk. 1, i direktiv 92/12/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 28

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne anvender disse bestemmelser fra den 1. januar 2004, bortset fra bestemmelserne i artikel 16 og artikel 18, stk. 1, som de kan anvende fra den 1. januar 2003.

3. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 29

På grundlag af en rapport og om nødvendigt et forslag fra Kommissionen gennemgår Rådet regelmæssigt afgiftsfritagelserne og -lempelserne og minimumsafgiftssatserne i dette direktiv og vedtager efter høring af Europa-Parlamentet med enstemmighed de nødvendige foranstaltninger. Ved Kommissionens udarbejdelse af rapporten samt ved Rådets behandling skal der tages hensyn til et velfungerende indre marked, realværdien af minimumsafgiftssatserne og EF-traktatens overordnede målsætninger.

Artikel 30

Uanset artikel 28, stk. 2, ophæves direktiv 92/81/EØF og 92/82/EØF pr. 31. december 2003.

Artikel 31

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 32

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. oktober 2003.

På Rådets vegne

A. MATTEOLI

Formand

BILAG I

Tabel A — Minimumsafgiftssatser for motorbrændstoffer

	1. januar 2004	1. januar 2010
Blyholdig benzin (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 11 31, 2710 11 51 og 2710 11 59	421	421
Blyfri benzin (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 og 2710 11 49	359	359
Diesel (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 19 41-2710 19 49	302	330
Petroleum (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 19 21 og 2710 19 25	302	330
LPG (i EUR pr. 1 000 kg) KN-koder 2711 12 11-2711 19 00	125	125
Naturgas (i EUR pr. gigajoule) KN-koder 2711 11 00 og 2711 21 00	2,6	2,6

Tabel B — Minimumsafgiftssatser for motorbrændstoffer, der anvendes til de i artikel 8, stk. 2, omhandlede formål

Diesel (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 19 41-2710 19 49	21
Petroleum (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 19 21 og 2710 19 25	21
LPG (i EUR pr. 1 000 kg) KN-koder 2711 12 11-2711 19 00	41
Naturgas (i EUR pr. gigajoule) KN-koder 2711 11 00 og 2711 21 00	0,3

Tabel C — Minimumsafgiftssatser for brændsel til opvarmning og elektricitet

	Erhvervsmæssigt forbrug	Ikke-erhvervsmæssigt forbrug
Gasolie (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 19 41-2710 19 49	21	21
Svær brændselsolie (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 19 61-2710 19 69	15	15
Petroleum (i EUR pr. 1 000 l) KN-koder 2710 19 21 og 2710 19 25	0	0
LPG (i EUR pr. 1 000 kg) KN-koder 2711 12 11-2711 19 00	0	0
Naturgas (i EUR pr. gigajoule) KN-koder 2711 11 00 og 2711 21 00	0,15	0,3
Kul og koks (i EUR pr. gigajoule) KN-koder 2701, 2702 og 2704	0,15	0,3
Elektricitet (i EUR pr. MWh) KN-kode 2716	0,5	1,0

BILAG II

Afgiftsnedsættelser og -fritagelser som omhandlet i artikel 18, stk. 1

1. BELGIEN:

- flaskegas (LPG), naturgas og metan
- køretøjer, der anvendes til lokal offentlig passagerbefordring
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv
- sejlads med private fritidsfartøjer
- nedsættelse af punktafgiften på svær brændselolie med henblik på at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige stoffer. Nedsættelsen skal specifikt være knyttet til svovlindholdet, og den reducerede sats skal andrage mindst 6,5 EUR pr. ton
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig
- en differentieret punktafgiftssats for svovlfattig (maks. 50 ppm), blyfri benzin med lavt indhold af aromatiske bestanddele (35 %)
- en differentieret punktafgiftssats for svovlfattig dieselolie (maks. 50 ppm).

2. DANMARK:

- en differentieret punktafgiftssats fra 1. februar 2003 til 31. januar 2008 på svær brændselolie og fyringsolie, der forbruges af virksomheder med stort energiforbrug i forbindelse med produktion af rumvarme og varmt vand. Den maksimalt tilladte punktafgiftsdifferentiering er på 0,0095 EUR pr. kg for svær brændselolie og 0,008 EUR pr. liter fyringsolie. Punktafgiftsnedsættelserne skal opfylde bestemmelserne i dette direktiv, især minimumssatserne
- nedsættelse af afgiften på dieselolie med henblik på at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige stoffer, hvis sådanne incitament er knyttet til etablerede tekniske karakteristika, bl.a. den specifikke massefylde, svovlindholdet, destillationspunktet og cetantallet, og hvis satserne er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv
- anvendelse af differentierede afgiftssatser for henholdsvis benzin leveret fra tankstationer udstyret med genindvindingssystem for benzindampe og benzin leveret fra andre tankstationer, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumssatserne for punktafgifter på mineralolier
- differentierede punktafgiftssatser for benzin, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumsafgiftssatserne i artikel 7
- køretøjer, der anvendes til lokal offentlig passagerbefordring
- differentierede punktafgiftssatser for dieselolie, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumsafgifterne i artikel 7
- delvis refusion til virksomheder, såfremt afgifterne er i overensstemmelse med Fællesskabets lovgivning, og den erlagte afgift, der ikke tilbagebetales, ikke er lavere end de minimumssatser for punkt- eller kontrolafgifter på mineralolier, der er fastsat i fællesskabslovgivningen
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv
- anvendelse af reduceret afgiftssats på højst DKK 0,03 pr. liter benzin leveret fra tankstationer, der opfylder strengere krav med hensyn til udstyr og funktion, der er udformet til at mindske nedsivning af methyl-tertiær-butyl-ether i grundvandet, forudsat at de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumssatserne for punktafgifter på mineralolier.

3. TYSKLAND:

- en differentieret punktafgiftssats på brændstoffer med et maksimalt svovlindhold på 10 ppm fra 1. januar 2003 til 31. december 2005
- anvendelse af affaldsgas som brændsel til opvarmning

- en differentieret punktafgiftssats for mineralolier, der anvendes som brændstof i køretøjer til lokal offentlig passagerbefordring, såfremt den er i overensstemmelse med kravene i direktiv 92/82/EØF
- prøver af mineralolie, der anvendes til analyse, produktionsprøver eller andre videnskabelige formål
- differentierede punktafgiftssatser for fyringsolie, der anvendes af forarbejdningsvirksomheder, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.

4. GRÆKENLAND:

- til brug i de nationale væbnede styrker
- fritagelse for punktafgift på mineralolie, der anvendes som brændstof i præsidentembedets vognpark samt i politiets køretøjer
- køretøjer til lokal offentlig passagerbefordring
- differentierede afgiftssatser for blyfri benzin, der skal afspejle forskellige miljøkategorier, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumsafgiftssatserne i artikel 7
- LPG og metan til industrielt brug.

5. SPANIEN:

- LPG, der anvendes som brændstof i køretøjer, til lokal offentlig befordring
- LPG, der anvendes som brændstof i taxier
- differentierede afgiftssatser for blyfri benzin, der skal afspejle forskellige miljøkategorier, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumsafgiftssatserne i artikel 7
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.

6. FRANKRIG:

- differentierede satser for dieselolie til erhvervskøretøjer til den 1. januar 2005, der ikke må være lavere end 380 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. marts 2003
- i forbindelse med visse politiske tiltag, der tager sigte på at bistå landområder, der lider under affolkning
- forbrug på Korsika, idet dog de anvendte satser ikke må være lavere end de minimumssatser for punktafgiften på mineralolier, der er fastsat i EF-lovgivningen
- differentierede punktafgiftssatser for et nyt brændstof bestående af en vandfrostvæske/dielemulsion stabiliseret med overfladeaktive stoffer, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumssatserne for punktafgifter på mineralolier
- differentierede punktafgiftssatser for blyfri superbenzin, der indeholder et kaliumbaseret tilsætningsstof til renholdelse af ventiler (eller ethvert andet tilsætningsstof, hvormed der kan opnås et brændstof af tilsvarende kvalitet)
- brændstoffer, der anvendes i taxier inden for rammerne af en årlig kvoteordning
- punktafgiftsfritagelser for gasser, der anvendes som brændstof i den kollektive trafik inden for rammerne af en årlig kvoteordning
- punktafgiftsfritagelser for gasser, der anvendes som motorbrændstof i gasdrevne renovationsvogne
- nedsættelse af afgiften på svær brændselsolie med henblik på at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige stoffer; nedsættelsen skal specifikt være knyttet til svovlindholdet, og afgiftssatsen for svær brændselsolie skal svare til minimumsafgiftssatsen for svær brændselsolie i henhold til EF-lovgivningen
- punktafgiftsfritagelse for svær brændselsolie, der anvendes som brændstof i forbindelse med fremstilling af aluminiumoxid i Gardanne-regionen
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv
- distribution af benzin til fritidssejls fra korsikanske havne

- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig
- køretøjer, der anvendes til lokal offentlig passagerbefordring, indtil 31. december 2005
- udstedelse af godkendelser for anvendelse af differentierede punktafgiftssatser for brændstofblandingen »benzin/ethylalkoholderivater, hvis alkoholbestanddel er af landbrugsoprindelse« og af differentierede punktafgiftssatser for brændstofblandingen »benzin/methylestere af vegetabiliske olier«. For at gennemføre en nedsættelse af punktafgiften for blandinger indeholdende methylestere af vegetabiliske olier og ethylalkoholderivater, der anvendes som brændstof i medfør af dette direktiv, skal de franske myndigheder udstede de nødvendige godkendelser til de berørte producenter senest den 31. december 2003. Disse godkendelser har en gyldighedsperiode på maksimalt seks år, som løber fra udstedelsesdatoen. Den godkendte nedsættelse kan finde anvendelse efter den 31. december 2003 og indtil godkendelsens udløb. Punktafgiftsnedsættelserne må ikke overstige 35,06 EUR/hl eller 396,64 EUR/ton hvad angår methylestere af vegetabiliske olier og 50,23 EUR/hl eller 297,35 EUR/ton hvad angår ethylalkoholderivater, der anvendes i de nævnte blandinger. Punktafgiftsnedsættelserne tilpasses udviklingen i råvarepriserne, således at nedsættelserne ikke medfører en overkompensation for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstoffer. Beslutningen har virkning fra den 1. november 1997. Den udløber den 31. december 2003
- udstedelse af godkendelser for anvendelse af differentierede punktafgiftssatser for brændstofblandingen »fyringsolie/methylestere af vegetabiliske olier«. For at gennemføre en nedsættelse af punktafgiften for blandinger indeholdende methylestere af vegetabiliske olier, der anvendes som brændstof i medfør af dette direktiv, skal de franske myndigheder udstede de nødvendige godkendelser til de berørte biobrændstofproducenter senest den 31. december 2003. Disse godkendelser har en gyldighedsperiode på maksimalt seks år, som løber fra udstedelsesdatoen. Den godkendte nedsættelse kan finde anvendelse efter den 31. december 2003 og indtil godkendelsens udløb, men uden mulighed for forlængelse. Punktafgiftsnedsættelserne må ikke overstige 35,06 EUR/hl eller 396,64 EUR/ton for methylestere af vegetabiliske olier, der anvendes i de blandinger, der er defineret. Punktafgiftsnedsættelserne tilpasses udviklingen i råvarepriserne, således at nedsættelserne ikke medfører en overkompensation for de meromkostninger, der er forbundet med produktionen af biobrændstoffer. Beslutningen har virkning fra den 1. november 1997. Den udløber den 31. december 2003.

7. IRLAND:

- LPG, naturgas og metan, der anvendes som motorbrændstof
- motorkøretøjer, der anvendes af handicappede
- for køretøjer, der anvendes til lokal offentlig passagerbefordring
- differentierede afgiftssatser for blyfri benzin, der skal afspejle forskellige miljøkategorier, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumsafgiftssatserne i artikel 7
- en differentieret afgiftssats for svovlfattig dieselolie
- i forbindelse med fremstilling af aluminiumoxid i Shannon-regionen
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv
- sejlskibe med private fritidsfartøjer
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.

8. ITALIEN:

- en differentieret punktafgiftssats på brændstofblandinger, som indeholder 5 % eller 25 % biodiesel, til den 30. juni 2004. Punktafgiftsnedsættelserne kan ikke være højere end det punktafgiftsbeløb, der er skyldigt for biobrændstofmængden i de produkter, der er omfattet af nævnte nedsættelse. Punktafgiftsnedsættelserne tilpasses hvert år i forhold til kurserne på råvarer, således at de ikke medfører en overkompensation for de meromkostninger, der er forbundet med fremstillingen af biobrændstoffer
- en nedsættelse af punktafgiftssatsen for dieselolie anvendt som brændstof af vejtransportvirksomheder, til den 1. januar 2005, der ikke må være lavere end 370 EUR pr. 1 000 liter fra den 1. januar 2004
- affaldsgas, der anvendes som brændstof
- en nedsat punktafgiftssats for vand/diesel og vand/svært fyringsolieemulsioner fra den 1. oktober 2000 til den 31. december 2005 på betingelse af, at den nedsatte sats er i overensstemmelse med bestemmelserne fastsat i direktivet, navnlig minimumssatserne for punktafgifter

- metan, der anvendes som brændstof i motorkøretøjer
- de nationale væbnede styrker
- ambulancer
- køretøjer, der anvendes til lokal offentlig passagerbefordring
- brændstoffer, der anvendes i taxier
- i visse særligt ugunstigt stillede geografiske områder punktafgiftsnedsættelse på fyringsolie og LPG, der anvendes til opvarmning, og som distribueres af de lokale net, såfremt de anvendte satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumssatserne for punktafgifter på mineralolier
- forbrug i områderne Val d'Aoste og Gorizia
- nedsættelse af punktafgiften på benzin, der forbruges i området Friuli-Venezia-Giulia, såfremt de anvendte satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumssatserne for punktafgifter på mineralolie
- nedsættelse af punktafgiften på mineralolier, der forbruges i områderne Udine og Trieste, såfremt de anvendte satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv
- punktafgiftsfritagelse for mineralolier, der anvendes som brændstof i forbindelse med fremstilling af aluminiumdioxid på Sardinien
- reducerede punktafgiftssatser for brændselolie til dampproduktion samt diesel, der anvendes i ovne til tørring og aktivering af molekylære filtre i Reggio Calabria, såfremt de anvendte satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.

9. LUXEMBOURG:

- LPG, naturgas og metan
- køretøjer, der anvendes til lokal offentlig passagerbefordring
- nedsættelse af punktafgiften på svær brændselolie med henblik på at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige stoffer. Nedsættelsen skal specifikt være knyttet til svovlindholdet, og den reducerede sats skal andrage mindst 6,5 EUR pr. ton
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.

10. NEDERLANDENE:

- LPG, naturgas og metan
- prøver af mineralolie, der anvendes til analyse, produktionsprøver eller andre videnskabelige formål
- til brug i de nationale væbnede styrker
- differentierede punktafgiftssatser for LPG, der anvendes som brændstof i kollektive transportmidler
- differentierede punktafgiftssatser for LPG, der anvendes som brændstof i køretøjer til affaldsindsamling, kloakrensning og gadefejning
- differentierede punktafgiftssatser for svovlfattig (50 ppm) dieselolie til den 31. december 2004
- differentierede punktafgiftssatser for svovlfattig (50 ppm) benzin til den 31. december 2004.

11. ØSTRIG:

- naturgas og metan
- LPG, der anvendes som brændstof i køretøjer til lokal offentlig befordring
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.

12. PORTUGAL:

- differentierede afgiftssatser for blyfri benzin, der skal afspejle forskellige miljøkategorier, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumsafgiftssatserne i artikel 7
- punktafgiftsfritagelse for LPG, naturgas og metan, der anvendes som brændstof i forbindelse med lokal offentlig passagerbefordring
- nedsættelse af punktafgiften på brændselsolie, der anvendes i den selvstyrende region Madeira. Denne nedsættelse må ikke overstige de øgede omkostninger, der er forbundet med at transportere brændselsolien til ovennævnte område
- nedsættelse af afgiften på svær brændselsolie med henblik på at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige stoffer; nedsættelsen skal specifikt være knyttet til svovlindholdet, og afgiftssatsen for svær brændselsolie skal svare til minimumsafgiftssatsen for svær brændselsolie i henhold til EF-lovgivningen
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.

13. FINLAND:

- naturgas, der anvendes som brændstof
- punktafgiftsfritagelse for metan og LPG uanset deres anvendelse
- reducerede punktafgiftssatser for dieselbrændstof og fyringsolie, forudsat de anvendte satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumssatserne i artikel 7, 8 og 9
- reducerede punktafgiftssatser for reformuleret blyfri benzin såvel som blyholdig benzin, såfremt de anvendte satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumssatserne i artikel 7 heri
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv
- sejlads med private fritidsfartøjer
- olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.

14. SVERIGE:

- reducerede afgiftssatser for dieselolie i overensstemmelse med miljøklassifikationer
- differentierede afgiftssatser for blyfri benzin, der skal afspejle forskellige miljøkategorier, hvis de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumsafgiftssatserne
- en differentieret energiafgiftssats for alkylatbenzin til totaktsmotorer indtil den 30. juni 2008, hvis den samlede punktafgift er i overensstemmelse med dette direktiv

- punktafgiftsfritagelse for biologisk fremstillet metan og andre affaldsgasser
- reducerede punktafgiftssatser for mineralolier til industrielle formål, idet dog disse satser skal være i overensstemmelse med kravene i dette direktiv
- reducerede punktafgiftssatser for mineralolier til industrielle formål, gennem indførelse af såvel en lavere sats end standardsatsen samt en reduceret sats for energiintensive virksomheder, idet dog disse satser skal være i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, og ikke må medføre konkurrenceforvridning
- luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv.

15. DET FORENEDE KONGERIGE:

- differentierede punktafgiftssatser for brændstof til vejtransport, der indeholder biodiesel, og biodiesel anvendt som rent brændstof til vejtransport indtil den 31. marts 2007. Fællesskabets minimumssatser skal overholdes, og der må ikke overkompenseres for de ekstra omkostninger til fremstilling af biobrændstoffer
 - LPG, naturgas og metan, der anvendes som motorbrændstof
 - nedsættelse af afgiften på dieselolie med henblik på at fremme anvendelsen af mere miljøvenlige stoffer
 - differentierede afgiftssatser for blyfri benzin, der skal afspejle forskellige miljøkategorier, såfremt de differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumsafgiftssatserne i artikel 7
 - køretøjer, der anvendes til lokal offentlig passagerbefordring
 - differentierede punktafgiftssatser for vand/dieselemulsion, såfremt de anvendte differentierede satser er i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, især minimumssatserne for punktafgifter
 - luftfart, der ikke er omfattet af artikel 14, stk. 1, litra b), i dette direktiv
 - sejlads med private fritidsfartøjer
 - olieaffald, der genanvendes som brændstof enten direkte efter indsamling eller efter behandling, og hvis genanvendelse er afgiftspligtig.
-